

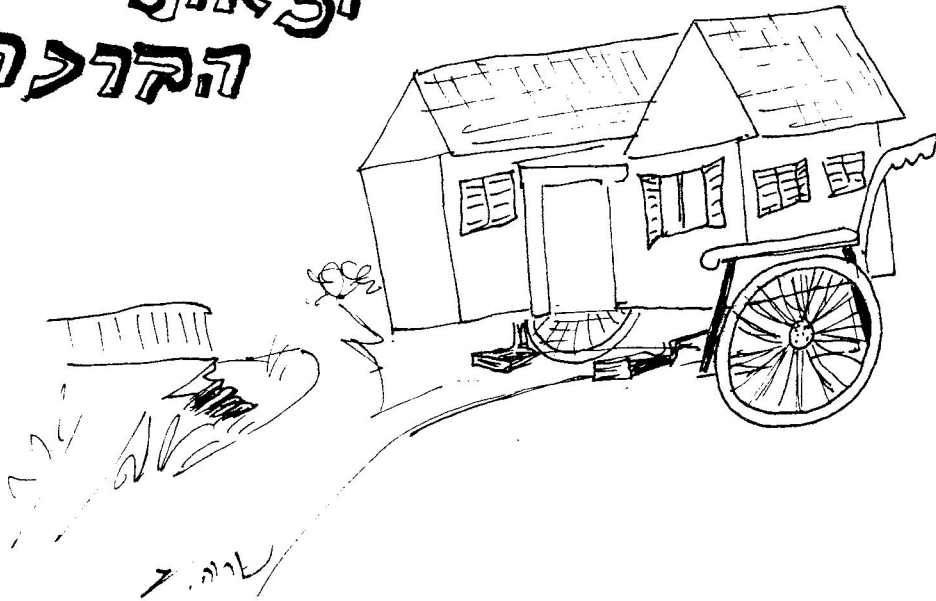

5.9.86.

משהו בסדר

עלמ כפר-מנחם אוס.15 (1477)

ולא את הקרנה...

יש לי צורך לכתוב מספר מלים על חדרי-החולים שלנו.
 בזמן האחרון איתרה גורלי לשהות תקופה מסוימת בחדרי-החולים.
 באתי לשם הישר מבית-החולים.
 האמת: באתי מתוך היסוס ורתיעה. אך עם עברי את מפתן הבית, קיבלוני
 בפנים זוהרות.
 הצורה האסטטית של הבית, הדאגה לצרכי הקטנים והגדולים כאחד, כל הנ"ל
 נסך בי הרגשת-בית ובטחון שאנו בידיים טובות ודואגות. כאן עלי
 לציין ולהודות לצוות הנפלא, הן לאחראיות מטעם הקבוץ והן לעובדות
 מהחוף, שעיניהן פקוחות ודואגות לכל מחסור בהבנה ואדיבות.
 התבוננתי על הנעשה בבית וחשבתי: היתכן טיפול ודאגה יותר מסורים
 מאשר פה?
 אם כי הבית מיועד לכל הגילאים, הרי הרגשתי שכאן מתמלאת במלואה
 תפילת הרבים "אל תשליכני לעת זקנה".
 על כל אלה יישר-כח רחץ חץ לכל המטפלים והעובדים בבית.

רחל ברוידא

יחי
 יחי-טוב לכל מי שיש
 להם, והם לא יוצים שזדע

למשפחת קפלן גם ברבדים!
ולמשפחת לפידות -
לעדנה ובוועד עם הולדת
לם מזל-טוב!

צאתוך :

על הדישא

שיד שנכתב
ע"י חברי קיבוץ
נצר-סירני

ואם ישאל?	מה שלומך?
הדוד נותן.	'ברוך השם'!
זה יתקבל!	והאשה?
סביר, שכן.	היא בהתאם.
העבודה?	ואיך הבן?
היא לא תברח.	הוא מתבגר.
ישנו מחליף?	יש לו טוסטוס?
היכן יקח?	כן, דורה.
אז מה יהיה?	נוסעים לחו"ל?
מחר טסים.	דבר מובן.
והסדרון?	נתנו אישור?
חסר-אונים.	זה פרט קטן.
לזמן קצוב?	ואשתקד?
לפי הכיף.	נסעתי גם.
והמנהל?	והמזכיר?
הוא כבר עיף.	הוא רק נאם.
ובעתיד?	על מה דיבר?
אמשיך לחו"ל.	על עקרון.
מדי שנה?	ועוד על מה?
אחליף מסלול.	על שוויון.
הרבה נוסעים?	בסוף נכנעת?
איני יחיד.	מה פתאום!!
למי שאין?	והוא השלים?
רק הוא מפסיד.	אמר "שלום".
לאן נוסעים?	כסף יש?
ליו. אס. איי.	תודה לאל!
להתראות!	והממסד?
ארקיי, ארקיי!	אינו שואל.

על הספורט

7. ספורט החלה לפעול והיא החלה בפעילויות שונות. עיקר המטרה הוא ספורט לאלפים ולא רק לאלופים. מיותר לציין ולהטיף לחשיבות הספורט באיכות החיים שלנו. אנו תקווה כי נראה בעתיד פעילות ענפה.

כדורגל: באזור מתקיימת זו השנה השלישית ליגה אזורית של הקיבוצים. באמצע ספטמבר מתחילה הפעילות על מנת שנוכל לדעת אם ביכולתנו להשתלב בפעילות זו, מתבקשים כל המעוניינים לפנות ליחיעם או למיטק. כדאי להבהיר כי ניתן במשחק להחליף שחקנים ללא הגבלה כך שגם מי שיכול לשחק (מבחינת הכושר) רק חלק מהמשחק מוזמן להצטרף.

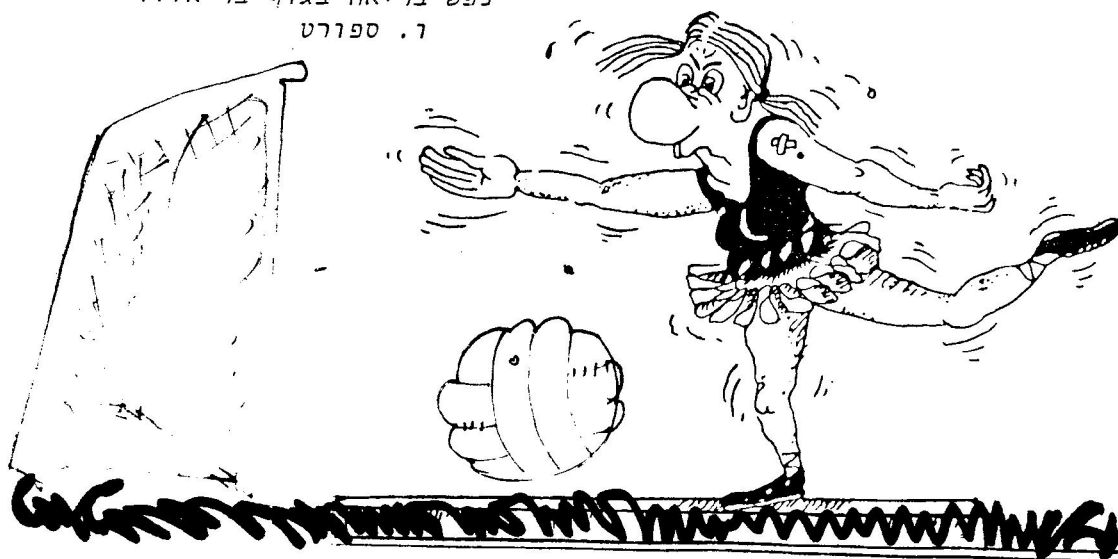
במידה ונקיים קבוצה נקבל תלבושות ממועצת יואב. החברים מוזמנים להצטרף כולל חיילים (המשחקים בשבתות).

שחיה: בראש השנה נארגן תחרות משחים משפחתיים כשהמטרה לתחרויות בהן ישתתפו מסבתות ועד נינים. ניקוד מירבי ינתן כמובן למשפחות שירשמו בהרכב גדול ככל האפשר המיצג את כל חתך הגילים. הכוונה לראות באירוע "הפנינג" משפחתי.

שחמט: כל יום שלישי בשבוע בערב, במועדון, נארגן משחקי שחמט חופשיים לרבות "בליץ" עם שעונים. אם ניווכח כי יש הענות גדולה נהפוך את זה לתחרות שחמט על אליפות כפר-מנחם.

כל שאר החוגים ימשכו כמו כל שנה, אנו מזכירים לציבור כי מדי שבוע ישנם שעורי כושר בהדרכת עופר. הציבור מוזמן להצטרף.

נפש בריאה בגוף בריא!!!
7. ספורט

שנת הולדת

ב. צעירי הצעירים

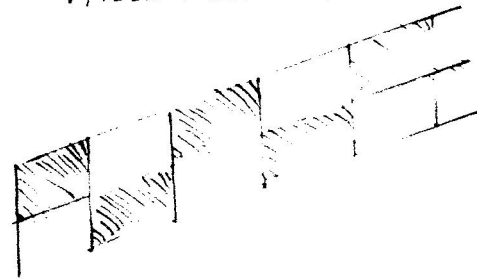
כשבועיים אחרי פתיחת שנת הלימודים יהיה המועדון פתוח כל יום חמישי בשעות: 1900-1730 עבור ילדי כיתות היסוד. הילדים יחד עם ההורים יבלו בצוותא שעה מהנה תוך כדי לימוד את רזי המשחק.

משחק השמלטה היה בזמנו מקובל אצלנו, אך במרוצת השנים ירד מגדולתו. אנו מנסים להחיותו ולהפכו למשחק לשעות הפנאי.

א. חוג מבורגרים

אנו מקלמס עבור חוג אוהדי השחמט בקבוצנו. כשיגיע מספר הנרשמים ל-10 נפתח בפעולה ואף נרכוש שעוני שחמט, כדי לשוות למשחק את אופיו הנכון.

עובדי השדה מתבקשים להבהיר ולהזכיר:

"בסובארואים" שלהם מותר לקחת רק עוד אדם אחד ליד הנהג, ולא יותר!
בקיצור אסור בשום אופן לקחת למעלה על הארגז, וכמובן שגם לא שניים ליד הנהג.

למשפחת כצעני

לעוזי ואמנדה מזל טוב
עם הולדת פסיפך

5.9.86

כל אחד להויד...

אמנון אריאל: איך לי דעה עדיין,
אני לא רואה את עצמי חי לבד...
בלי הבת, אבל יתכן שזה אפשרי...

ענת קנטור: אתה יודע מה יקרה לי
אם אני אגיד שאני נגד לינה משופחתית
והילדים שלי יקראו את זה בעלון.
הוץ מזה ברצינות אני בעד שיעשו
מה שמחליטים! בלי ברדק.

נחקה רומבק: אני נגד לינה משפחתית
אני חושב שזה לא קיבוצי. זה נגד
העקרונות שלנו, ואני נגד! בטח
יגידו לי - מה אתה בכלל מביע
דעה?! אז שיגידו.

צפורה רומבק: הקיבוץ יהפך לחממות
קטנות משפחתיות. רק הבית, לאכול
ולישון. זה יפריע מאד לחיי הקיבוץ,
זה יהיה כמו מושב. שיחת הקיבוץ,
הפעילות וחיי החברה יפגעו קשה.
אני נגד!

איזי: אני לא בעד זה, אבל זה הולך
לקראת זה. לא נעצור את זה.

חיים מילר: אני נגד! העניין כבר
מוגדרת, אבל הכי חשוב, שכולם ינהגו
לפי ההחלטה שתקבל (לטוב או לרע)
ונדמה לי שזה לא בדיוק מה שהולך
לקרות....

א. צריך לדעת שזה כרוך בעומס כלכלי
עצום.
ב. לא יתכן שכל אחד יעשה מה שהוא
רוצה....

אפשר להחליט כך, ואפשר להחליט
אחרת, אבל שלא כל-אחד יעשה מה
שהוא רוצה, זה אסור שיקרה.

נושא "הלינה" עלה על סדר היום
זה מכבר, ומאז הוא שומר על
"פרופיל גבוה" ונראה שאין לו
כוונה להרדם בקרוב.

כבר נאמר ונכתב הרבה מאד בנושא
אבל מאחר וזה לא נושא אקדמאי
ותיאורטי הוא ממשיך לרחוש
ולהלום.
לאחרונה שוב עלתה הטמפרטורה.
והנושא נפתח מחדש לוויכוח ולדיון
ואולי גם להכרעה.

בשאלון "ארוחת בוקר" קיבלנו
את התגובות הבאות:

נחמקה: אני בעד לינה
משפחתית בשתי הידיים,
בטח! אני כל הזמן בעד.
אני מאד מחייבת את זה.

מונדל: אני בעד לינה משפחתית.
הילדים מרגישים יותר בטחון
בבית ההורים. בגלל חוסר הבטחון
קשה להם כל-כך להפרד בלילות.

רענן סביר: אם זה טוב או לא אני
עוד לא יודע, איך לי ברגע זה דעה
מוגדרת, אבל הכי חשוב, שכולם ינהגו
לפי ההחלטה שתקבל (לטוב או לרע)
ונדמה לי שזה לא בדיוק מה שהולך
לקרות....

מוישהלה: בימים אלו של שלהי
השותפות כדאי להיות מציאותיים,
וכדאי לעשות את זה בכבוד!

מרדכי קריסטל: אין מנוס מהעניין
הזה. ההורים רוצים וגם הילדים,
צריך לעשות את זה כמו שצריך!

1
אספה לתורה ח"י"ח
45776
71492
80972
71072

עמירה ברקת: אני בהחלט בעד
ועוד איך בעד.

תמי אדלר: חיובי! חיובי!

עוזי כנעני: אני מעוניין
לעבור ללינה משפחתית
אבל לא לפני שיהיו התנאים
המתאימים לכך.

אבנת: בתנאים המתאימים כן!
איך לי עוד נסיון, אבל אני
חושבת שלינה משפחתית זה טוב רק
עד כיתה א', אחרי זה רצוי
לחזור ללינה משותפת.

גיל דרום: בעד! גם בחורף וגם
בקיץ. בגשם רוח סערה,,,
זה יוריד הרבה מתחים מהחיים
שלנו.

דלית: אם תהיה לינה משפחתית
זו תהיה עוד סיבה בשבילי
לחיות בקיבוץ.

איתן: אני מתנגד! שלוש
פעמים הוזמנתי ל"וועדת לינה"
וכל פעם ביטלו את ההזמנה.
אולי זה סימפטום לטיפול בנושא
ולנכונות לשקול את הנושא
באופן רציני והגיוני.

רפי גושן: מטבע הבריאה,
הלינה המשותפת היא נגד טבע
האדם. והביקורת עליה התחילה
מאז שהיא נולדה. איך לי ספק
ש"השיטה" נולדה בעקבות מגבלות
כלכליות, וסביב המציאות
בנו אידיאולוגיה. היות
ובאידיאולוגים לא היה לנו מחסור,
אז הנושא הזה קיבל כיסוי שמן
ועב עור, אבל מה לעשות הטבע
חזק גם מהאידיאולוגיה, ואנחנו
לאט לאט חוזרים אל הטבע...

אמנון זלינגר: איך לי דעה נחרצת.
הנימוקים להתלבטות:-

א. עקב בחירתי לתפקיד רכז וע. חינוך
(שאני מקווה עוד להשתחרר ממנו).

ב. הילדים שלי מאד רוצים לישון
בבית, אבל לדעתי זה לא צורך
קריטי!

ג. יש הרבה נימוקים נכונים בעד
(הלינה המשפ') אבל גם הרבה
מאד נימוקים נכונים נגד.

רינה קרן: אני בעד, אבל אני חושבת
שמי שמאד חשוב לו העניין, צריך לעבור
גם בתנאים הקיימים, וזאת בהנחה שאין
מה לדבר על בניה בימים אלה...

נורית סביר: יהיה לי קשה מאד
בלינה משותפת.

גינה קריסטל: אני בעד, ומייד!

בתי זלינגר: לא כל-כך חשוב לי,
עקרונית אני בעד אבל בלי פאניקה.

גרשון: לגבי זה נושא מאד רגיש,
אז עזוב אותי.

עמליה ישראל: אני מאד חלוקה בדעתי
אני בסה"כ מרוצה מהלינה המשותפת
אבל יש לי אבל (מאוד גדול) את
הילד הרביעי (שבטען) אני רוצה בבית.
חוץ מזה אסור לעבור בכל מחיר!
בלא תנאים מספיקים, יש סכנה שאם
נעבור בתת-תנאים (כמו היום) נאבד
צלם אנוש.

ענקלה סלע: זה תלוי ביכולת לשלב
את הנשאף עם הצפוי והאפשרי. (למה
בדיוק אתה מתכוונת?) שכל אחד יפרש
את זה איך שהוא רוצה להבין.

דבורקה: זה לא עניני כבר.
הצעירים רוצים - שיעשו
להם, אבל אני חושבת שזה
יפגע בהרבה הרבה תחומים.

רגינה: אני מזמין רצייתי לינה
משפחתית. אני חושבת שהילדים
שלי סבלו מהלינה בבתי הילדים.
אני חושבת שהמעבר ללינה משפח'
זו התקדמות ולא נסיגה. יחד עם
זאת מי שבאמת רוצה לינה משפ' לא
צריך להעמיד תנאים של הרחבת הדירה.

שרה טפלר: אני לא בעד לינה משפ'
אני חושבת שללינה בבתי הילדים
יש הרבה יתרונות.

אברהם טפלר: הלינה המשפ' תפגע
בחופש של החברים. צריך לזכור
שאנחנו שונים מאותם עשירים
שאצלם אפילו הכלב לא נשאר לבד
בבית (תמיד ישאר "ביבי סיטר"
בבית). נדמה לי שאצלנו הלינה
המשפ' תיצור בעיות ובראש וראשונה
סכנה לאסונות כאשר ילדים ישארו
לבד בבית.

ירון שור: עוד חמש שנים, עשר, חמש
עשרה... תוכל אולי לקבל ממני תשובה
בנושא. עכשיו תשאל את בעלי המשפחות.

אורנה דרום: לדעתי צריך לעבור
לזה מהר מאד, ובצורה מסודרת
זה הכל!

משה ישראל: אני נייטראלי! מה שהדור
החדש יחלצו, מקובל גם עלי. אני
רואה יתרונות בשיטה הישנה אבל אם
הדור החדש רוצה בזה - זה מקובל.

רחל נועם: אני די מתלבטת בנושא.
אני חושבת שעד גיל שנתיים-שלוש
זה נחמד מאד לילד להיות ליד
האם. אבל אחרי גיל זה אני
חושבת שיש יתרון לחגי הצוותא
של הילדים. אם רוצים את החינוך

המשותף חייבים להשאיר בו גם
תוכן, אם בית הילדים לא יהיה
מרכז, לא יהיה טעם בחינוך המשותף.
ובכל זאת זהו כנראה תהליך שאין
לעצור אותו וצריך לעשות אותו
בצורה מסודרת.

עמרי: יש דיאלקטיקה בחיים, מה
שהיה טוב פעם לא בהכרח טוב היום.
חייבים להיות תנאים ללינה משפ' -
(דיוור מערכות אזעקה וכו').
אני בעצמי לא אצביע ולא אקבע
למשפ' הצעירות מה לעשות. יחד עם
זאת יש לי הרגשה שהרבה ערכים
השתנו, ואנחנו היום חברה יותר
מדי חומרנית. צריך להזהר ולשקול
היטב שלא להסתבך מבחינה כלכלית.

מיכה מן: הדבר היחידי ששונה בקבוץ
זה שאתה לא תלוי בילדים. אם
רוצים לבטל את זה אז הכל משתנה.
כל החיים מא' ועד ת'.

נוגה: אני שמחה שזה כבר לא נוגע
לי היום. אני הייתי חריגה גם
ב"ימים הטובים" אצלי הילדים
ישנו בבית למרות התנגדות
המערכת.

איציק כהנים: אני מודע למצב הכלכלי
הקשה שלא מאפשר לבצע בשנים הקרובות
את משאת נפשן של משפ' רבות
בקיבוץ. אני בכל לבי בעד הרעיון
של לינה משפ'.

רות כהנים: בהרבה דברים ניסינו
לשנות את ההרגלים ואת מה שבטבע
האדם ולא בכל הצלחנו.
הפרדת הילדים מההורים זו דוגמא
לתחום זה של ה"בלתי טבעי" והגיע
הזמן לחזור אל הטבע בנושא זה.

בית
לראות במהרה בימינו את בנינו
זקונינו בחדרנו. תחת צל קורתנו.

נופש באתרים

תאור מצב והצעת ייעור
+++++

השנה החליטה משפחתי לעודד את תיירות הפנים, ויצאנו לנופש גלגלים בארץ. כבר שהגענו לחיפה (מקום קרוב לכל הדעות) התברר לנו שהקשר בין הכותרת "נופש גלגלים" לבין המימוש הוא מקרי בלבד.

כלומר: עד חיפה "הלכו פליפן" 200 ק"מ. עוד 50 עד ראש הניקרה, וחזרה הביתה בלי לסטות מהנתיב הראשי, כבר נבלעו להם כל 500 הק"מ, אותם מקציב הקיבוץ לאחר הקיצוץ הידוע.

אתה רוצה לאמר שאמנם אתה יוצא לנופש שכולו אומר שלווה, אך כל הזמן אתה מוצא עצמן מסתכל גם כיצד כל הקילומטרים המוקצבים נעלמים לך כך סתם, וכל זאת רק כדי להביא את משפחתך וה"פקלעות" לנקודת ההתחלה האפשרית של הטיול.

אך אל דאגה קורא יקר בכלל ומרכז משק וגזבר בפרט. אין ברצוני להוסיף קילומטרים בימי "כלכלת הנפילה" הרי מי כמו הקיבוצניק המצוי מודע למילה "קיצוץ" (דומה שהמשלה אימצה מילה זו מהז'רגון הקיבוצי)

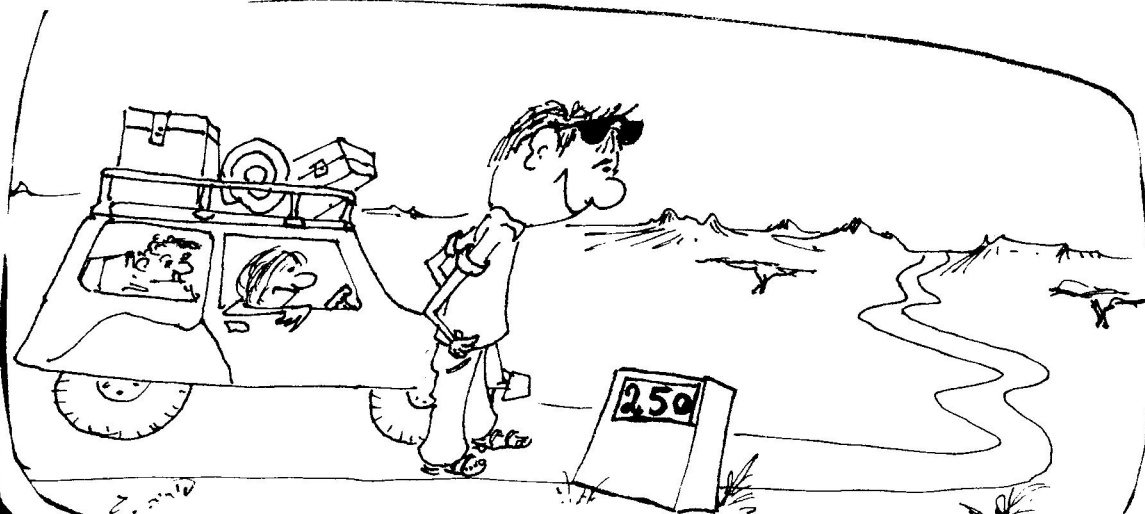
הצעתי פשוטה (הרעיון נלקח מבן-דוד שהשתתף בצערינו)

כותרת ההצעה - "החלפות"

בשיטה זו אפשר גם להגיע לאילת (קבוץ סמר, אילות, גרופית, יוטבתה וכו') ובכך להגשים חלום משפחתי שכרגע נראה בערך כמו טיול חו"ל.

נ.ב. את ה"פקלעות" אפשר להעביר יום קודם דרך משקי דרום, או לחסוך באריזות ויחד עמם להגיע לנקודת ההתחלה.

יזהר

5.9.86 10

...לא תתן מכסף

באחד מימי ששי, לפני כשלושה חדשים, פרצו מיס מצנור שמאחורי ביתי. הודעתי לאיתן. הוא מיד הגיע. היות והשעה היתה מאוחרת ולא יכול היה לטפל בתיקון, הרי סגר את המגופ. ביום ראשון בבוקר הגיע איתן עם טרקטור. חפרו בור די עמוק, עד שהגיעו לצינור. הפריצה תוקנה והמים חזרו לביתנו.

אבל, הבור לא כוסה. עד היום - יום רביעי 27.8 - הבור פתוח. אמנם הבור לא נמצא על אס הדרך. אך האם ילדים במשחקהם מקפידים לרוץ אך ורק בדרכים סלולות? האינם עושים מדי פעם קפנדריא בכדי לקצר את הדרך? אז עלול הבור להיות למכשול ולאסון חס וחלילה.

כל עבודת כסוי הבור לטרקטור. 10-15 דקות

אברהמ'ל

לפנינו, שיטש לה
עיד נכדה, ולשש לוחה
בשניר ואצלני
נדל-טוב

אני מתנגד ל...

רק בגלל זה שהוא התחתן עם יהודיה. הלא יש אלפי משפחות כאלה. האם בית הקברות שלנו פתוח לכל אלה שהרבנות מתנגדת לקבור אותם בבית קברות יהודי? אם כפי שהמזכירות טוענת, "זה מסיבות אידיאולוגיות כביטוי להשקפת חיינו" מה ההבדל בין זוג זה ובין אלפי זוגות אחרים? מבחינה אידיאולוגית, זה לא ישנה את המצב כהוא-זה.

אני מבדיל בין המקרה לבין המקרה של גור-אריה ששרתה בנאמנות את עם ישראל בתנאים קשים ביותר במצרים, שלהם אנחנו, בתור חלק מהעם היינו מחוייבים.

איך הקיבוץ יכול לפתור את מצוקות כל תושבי הארץ.

אני מתנגד להמלצת המזכירות בעניין קבורת זרים אצלנו בבית הקברות.

בית הקברות שלנו מיועד לחברי הקיבוץ ולקרובים דרגה א'. לא מזמן פנה זוג חברים וותיקים והתחננו לאפשר להם לקבור את אחותם אצלנו, והקיבוץ דחה את הבקשה בנימוק שבית הקברות שלנו הוא קטן ואיך בו מקום ליותר מאלה שלמענם הוא קיים. ואיך באפשרותנו לקבור גם אחרות בר.

פתאום נעשה בית הקברות גדול שאנחנו יכולים לקבור פה אלפי זוגות מעורבים שאיך להם כל קשר לקיבוץ.

אני שואל שאלה פשוטה, האם זוג זר הוא יותר חשוב לנו מאשר אחות של חברה שרבים מן החברים הכירו אותה.

אברהם מהרשק

צד דברון

24.9.83 - טוטי וילין
25.9.43 - דאב לוונברג
25.9.72 - אמא שטרן
25.9.77 - גיזה פוקורני-כהן
26.9.83 - אסתר סולומון
27.9.76 - אברהם פרוינד

4.9.74 - אבא טרוצקי
8.9.44 - תיימקה הלפרין
9.9.81 - אבא קורצברג
15.9.84 - שושנה סולדו
16.9.79 - ראובן הדס
20.9.50 - אמא כהן

אספה נטורי חיות 45776 71492 76978 97208 91175

שאלות ותשובות

פלג זך היר היה בין השלושה
טריאומירט ללא בקרה.
מקבלי החלטות בדרג על
שאיך עליהם שליטה.

ביכולתם להתמודד ולהצליח.

מערכת יצור היום לא מספיקה
צריך גם שווק, מחקר, ופיתוח
וכמובן גם השפעה פוליטית
על מנת להשרד.

בתאוריה של מתן עצמאות
ללא נוהלים ועקרונות
ו"מדיניות שביסודה נכונה"
ועם יועצים שנעשו בני בית

חנה בארגנטינה שלא עולה פרוטה
ובנק בשיקגו שפושט רגל
ופישמן אליעזר וקרן "רונית"
ודכנר מאגרי טכנולוגיה
ומגדל רסקו על חלונותיו השחורים
ברח' דובנוב.

יש טובים ויש רעים
ממש כמו במערב הפרוע
אך ישנם גם העומדים בראש
ומוטב לכולנו כי יתחילו
ללמוד ככל האדם משגיאותיהם הם
וגם ימצאו האומץ הציבורי לתקן
העיוותים הנוהלים והבקרה אשר
גרמו לנו הפסדים ציבוריים
פוליטיים וכלכליים. - כבדים ביותר.

ו"ישפרו" ומניות שקשה לפדותם
איך ספק בליבו "זה בדוק",
איך גם חרטה,
כי המדיניות ביסודה היתה נכונה.

והסך הכל הוא חיובי (?)
חוב של מאות אלפי דולרים
שנצבר תוך שנים אחדות
עם המלצות חמות ל"הצטייד בעוד הלוואות"
עם שלמות עצמית בצמרת
ועם אי יכולת לביקורת

אמנון דוידוב

כי אך ורק אדם אתה
שאינו בר טעות (?)
האחריות היא על כולנו
כי צריך לתת לגזברים ולמנהלי הכספים
יד חופשית ולהאמין

האם יש מאפייה שמאלנית?

יוסף לפיד

חזק כתב העת
פאליטיקה

ועוד אירי!

המאפייה השמאלנית חיה וקיימת בישראל וכלל אינה מסתתרת. בהיותך, יוסי, קאפו-די-קאפי, אתה חייב לדעת זאת. היא אינה עשויה מקשה אחת וכמו בכל מאפייה הראויה לשמה, יש בתוכה יריבויות ושנאות ולפעמים חבריה יורים גם זה בזה. אבל היא מאוחדת בהסכמה כי יש אנשים שמצווה היא לקבור אותם מחוץ לגדר בעודם בחיים

הזמן, גם מבלי שהיא תודה באזני, כי "המאפייה השמאלנית" הוציאה עלי חוזה. על משקל האימרה הידועה, כי "אלוהים חי וקיים והוא מסתתר בארגנטינה", אני שמח לבשר לך, יוסי יקירי, כי "המאפייה השמאלנית" חיה וקיימת בישראל וכלל אינה מסתתרת. בהיותך קאפו-די-קאפי, אתה חייב לדעת זאת. היא אינה עשויה מקשה אחת וכמו בכל מאפייה הראויה לשמה, יש בתוכה יריבויות ושנאות ולפעמים חבריה יורים גם זה בזה. היא איננה "שמאלית" כמו בן הקלאסי של המלה — הסוציאליזם אינו מעניין אותה, ברית המועצות מבהילה אותה, העולם השלישי מעורר בה פיהוק ואין היא מתגייסת למאבקים למען איכות הסביבה, דוגמת "הירוקים" בגרמניה. היא תימנע מאלימות פיזית והיא לא תוותר על ההנאות המופקות מהקירבה למימסד: כאשר המדובר בשליחויות לחו"ל מטעם או בחלוקת מלגות מטעם או בהענקת פרסים מטעם — אבירי המסדר של "המאפייה השמאלנית" נושמים עמוק, סותמים את נחיריהם ותובעים את חלקם בשלל. במה הם מאוחדים? הם מאוחדים בהסכמה — הסכמה בלתי מפורשת, שלא נחתמה בשום מרתף קונספירטיבי, אלא התגבשה במרוצת השנים ב"כסית" וב"טעמון" ושאר בתי המקדש של "המאפייה השמאלנית" — כי יש אנשים שמצווה היא לקבור אותם מחוץ לגדר בעודם בחיים: אנשים שכבודם הפקר לרצח אופי, עליהם לא חלים כללי האתיקה העיתונאית, המוסר הציבורי, הנימוס האלמנטרי. על כל בעיטה באשכיהם של חדלי-אישים אלה, טופחים לך על השכם, מרימים לך כוסית, מאשרים את ההשתייכות שלך למועדון יפי הנפש. הם תירגמו את שאלת אורי זוהר "אני יפה?" ללשון של שביעות רצון עצמית מתמוגגת, המגשרת בין ז'אקוז לבין ז'אקוזי.

כ אשר יוסי שריד ביקש שאכתוב רשימה על "המאפייה השמאלנית בעיתונות הישראלית — יש או אין?" (הא-הא), הוא ידע שלא אוכל לסרב, כי אנו הרי שחקנים ותיקים בתיאטרון האבסורד של הציבוריות הישראלית, סובלים ונהנים גם יחד מדורקים של הערכה ותיעוב, מסימביוזה שבה אין לאחד צידוק בלעדי השני, מתלות הדדית היוצרת גינוני כבדה וחשדהו, רקדנים במינואט שגיבוריו ניקאגדה נ'ה ייפגשו. יוסי, האם אתה שואל ברצינות? האם ירון לונדון היה מראיין אותך בטלוויזיה כמו שהוא ראיין אותי? אין ספק, כי הוא היה שואל אותך שאלות קשות. הוא עיתונאי מספיק טוב — ומספיק חכם — כדי לעשות זאת. אבל — האם היה מדבר איתך באותו טון עויין ומתנשא כמו שדיבר איתי? האם היה תוקע בך מבטים של שנאה מהולה בזלזול? האם היה מנסה להכשיל אותך, לעורר נגדך את רגשות הצופים, משלח בך את לשונו, יורה בך חיצים סרקאסטיים, משתחף איתך כמו שהשתחף איתי? או שמה מותר להגות, כי היה מתנהל ביניכם דרשיח אינטימי — תקיף אבל ידידותי — ברוח נדיבה של מביני דבר, אנשי עולם מחויבים, המתייחסים איש אל רעהו בכבוד ידידותי טבול בהערכה כנה, תוך כדי שימוש בקודים של אנשים נאורים, המסתפקים במשפטים שאין צורך לסיימם, כי אנחנו הרי, כן, אנחנו מבינים. עיתונאית הכותבת ב"דבר" אמרה לי פעם: "אני מתביישת כיום לחשוב על מה שעוללנו לך כאשר היית מנכ"ל רשות השידור". שאלתי אותה: "או מדוע כתבת עלי דברים כאלה?" והיא ענתה: "מפני שהסיסמה של החברה היתה: 'לדפוק את לפיד'". אמרתי לה: "למה את לא מספרת זאת לחנה ומר?". היא נבהלה: "אם תספר לה, אכחיש". סיפרתי לחנה זמר והעיתונאית הכחישה. רק היא ואני יודעים, כי אכן אמרה לי מה שהכחישה. אבל, בעצם, ידענו כל

(על פניו, בפני אכנה)

14 5-9-86

אספה לתולי חיים
4/16
1/19
1/19
1/19
1/19

דו"ח ישיבת מזכירות 21.8.86

1. קליטת גרעין "יחד"

זהו גרעין מארה"ב בסדר גודל של 15-18 אנשים בגילאים 25-35. בפוטנציאל האנושי הוא ישראלים חוזרים, בני יורדים וכד'. (פרוט על אופיו של הגרעין פורסם בעלון הקודם). המזכירות ממליצה לנסות להשתלב בפרוייקט זה. הנושא ירוב לאשור שיחת הקבוצה.

2. ירון שור

אושרה השתתפותו בסדנה רעיונית מטעם גבעת חביבה. מדובר ביום בשבוע ע"ח ימי פעילות.

3. תרומה להצלת הילדה מכפר הריף - קרן קצביץ

המזכירות אישרה סכום של \$ 500 וכמו כן החלטנו לתרום את עלות הפעלת בית-הבנים למופע שנערך למען הנושא החשוב הזה.

4. נסיעה לחו"ל מש' כנעני

אושרה נסיעתם של פנחס וחנקה כנעני לחו"ל.

5. הוטל על קוטי זלינגר להקים את בית המלאכה-המוגן (פרטים פורסמו בעלון והנושא יבוא לאשור שיחת הקבוצה).

6. גינה קריסטל החליטה לדחות את השתלמותה, ולכן התפנה מקום ברשימת המשתלמים. לכך צבי קרן יכנס לרשימת המשתלמים תשמ"ז.

דו"ח ישיבת מזכירות 24.8.86

1. שי חג לחבר

בהשתתפות אברהם טפלי (כלבו) ויצחק כהניס (ר. חברים) סוכס להמנע ממתן שי נפרד מהענפים השונים, כמו כל-בו, מחסך בגדים, מטבח, וועדת חברים. אלא לאחד את כל אלו לסכום אחד, ובו לקנות לחברים שי שאנו מקווים שישפק את רצון הצבור.

בקובץ
הכל יאתר
...קט

כיתה א'
פידע

01-09-86
N° 006

העיתון

BY: ADRIAN

זמל רציני

2. חינוך קב' "ירדן" ב"צפית"

התקיים דיון בענין דחוף זה. החלטנו לעשות מאמצים גדולים כדי לעזור למצא מועמד לחנך את הקבוצה. הטלת התפקיד הזה על קבוצנו באה "בדקה ה-90" ולכך הדיון בא באחור כה גדול.

3. רשימות נהיגה לקב' אלון

בתיא זלינגר המקשרת של הקבוצה פנתה לאפשר התחלת הוצאת רשימות נהיגה. ע"פ המקובל עם חיילים (חצי ע"ח הקבוץ חצי ע"ח החבר). הפניה אושרה.

דו"ח שיחת קבוץ 23.8.86

בחירת תפקידים

א. נבחרו בעלי התפקידים הבאים:

1. רכז ו. חינוך - אמנון זלינגר
2. סדרן עבודה - גיל דרום (מהלים את יעקב ברוידא)
3. מחסנאית בגדים - רחל יפהר
4. רכז ו. קשישים - יהודית אפרתי
5. רכז ו. מוסד - גדעון סרט
6. תוספת לו. עבודה - נוגה + ירון שור

ב. אפרת סרט - נסיעתה לדנמרק

התקיים דיון על נסיעתה החריגה. שיחת הקיבוץ דחתה את הצעת המזכירות ב-42 קולות, מול 30 קולות.

בימים אלה הגיעה לקבוץ החיילת אניטה אזולאי. היא תשהה במחיצתנו במסגרת פרויקט - חיילים מאומצים. משפחת קורן לקחה על עצמה את משימת האמוץ. אנחנו מאחלים לחיילת ולמשפחה הצלחה.

אסא

5.9.86

בענף עובדים היום כ-35 חבריה, חברי גרעין, ילדי מוסד, ומתנדב 1.
 מספר עובדים זה נותן ממצע של 15 ימי עבודה ליום (לפי 8 שעות לעובד).
 עד חודש יולי המפעל מכר (פרט לאגף הקירות) \$173,600 (סיכום של 10 חדשים).
 באותם חודשים בתשמ"ה \$147,000.
 אם ניקח בחשבון שחיקה של הדולר בממוצע של 25% הרי שיש פה עליה גדולה ביצור, אך קיימת גם עליה יחסית במחיר חומר הגלם עקב התחזקות הגילדן ההולנדי בהשוואה לדולר.

הלקוחות של המפעל:

35%	רשתות השיווק
39%	חנויות פרטיות
11%	אסרא אמפורט
17%	חנות המפעל
2%	יצוא

בשנתיים האחרונות לא היו למפעל כל בעיות שיווק. למעשה הדרישה גדולה בהרבה מכושר היצור שלנו, דבר שיכה אותנו בשלב מסויים ע"י אובדן לקוחות. אנחנו מנסים כיום לשמור על לקוחות טובים יותר + לקוח 1 גדול המאפשר לנו לרוסת את יצור המפעל.

ההוצאה העקרית והגדולה ביותר בקרמיקה מהסוג שאנו מיצרים, ובטכנולוגיות שאנחנו עובדים היא כח האדם. להספק האישי של כל עובד ולרמת הביצוע שלנו יש חשיבות מכרעת בכלכלת הענף. הענף סבל בשניים שבו ריכזתי, מתחלופה גדולה של אנשים, ותקופות קצרות של עבודה בענף. דבר זה מתבטא בהספקים קטנים ובפחת גדול. אם כל זה נראה לי שהקיבוץ ניצל בעזרת ענף זה כוחות עבודה ללא אלטרנטיבה אשר אם לא היו עובדים בקרמיקה היו נבלעים בשרותים. נראה לי שעד שנמצא (וחייבים לעשות זאת מהר) מקורות תעסוקה קווחיים יותר, הגדלת היצור בקרמיקה יכול לתרום תרומה צנועה לרווחיות המשק.

נשאלת כל הזמן שאלה על מתקן השתיה שפותח במפעל ע"י איתי. כרגע אנחנו בשלב שיש בידינו מספר מתקנים גמורים וצריך להתחיל לשווק. נקווה שגם נתגבר על שלב סופי זה והמוצר יתחיל להימכר.

המפעל נמצא כרגע בשלושה מהלכים חדשים:

1. שנוי מסוים בתפיסה של יצור התבניות בינתיים בהצלחה רבה.
2. שנוי בהרכב החומר שאנו משתמשים בו עדיין יש בעיות.
3. מחשבות על עסוק גם ביבוא של קרמיקה על מנת לנצל את פוטנציאל השוק שפיתחנו. כרגע רק גישושים ראשוניים. במידה ויהיו התפתחויות נדווח לקיבוץ.

אי אפשר לסיים מבל לציין את צוות הענף שחלקו הגדול חברים ותיקים ומבוגרים המתמידים שנים רבות ומגלים מוטיבציה רבה ומסירות לענף, וחלקו חברים צעירים יחסית אשר תורמים לענף את הודע שלהם, הרצון והכח הפיזי שנחוץ לא פעם על מנת לאפשר לרברים התיקים יותר להמשיך ולתרום את חלקם בענף.

לסיכום - ישנה סטיגמה בקיבוץ שהענף הוקם רק על מנת לפתור בעיות והוא לא צריך להיות רווחי וכך צריך להתייחס אליו, לטוב (לא לדרוש ממנו דבר) ולרע (כבור עבודה של סידור העבודה) אנחנו עובדי המפעל לא רואים זאת כך ואנו דורשים מעצמנו למצות את המקסימום האפשרי מהענף, ויש בו פוטנציאל. אני מאמין בתנאים של היום יש חשיבות רבה גם כלכלית שלא לדבר על חברתית למפעל הקרמיקה בקיבוץ כפר-מנחם וכך הייתי רוצה שנראה אותו.

אז בברכת שנה טובה
(אני במילואים עד ראש השנה)
יגאל ברק

5-9-86

דברים שרואים לכאן לא רואים לשם

באחד העלוניס האחרונים הופיע במדור מהחלטות המזכירות הודעה קצרה שאמרה " לא התקבל ערעור של אלמניס(ות) על השוואת תקציב הרכב לזה של משפחה. הוחלט לנהוג על פי המלצות הקבה"א, ובקבוצנו נהוג להוסיף 50%.

התלבטתי רבות האם להגיב, הנושא לא קל ומורכב, ובכל זאת. התיחסותי תתחלק לשניים. חלק אחד לעצם העניין, והשני להמלצות הקבה"א.

חלק ראשון: כאשר יש למשפחה תקציב ק"מ, הנ"ל מוצאים לביקורים, טיולים, בילויים וכו'. למיטב ידיעתי ונסיוני הקבוצי בדרך כלל הק"מ אינם מתחלקים חצי, חצי, בין בני הזוג - אלא לצורכי המשפחה כולה. וכאשר קורה אסון ואחד מבני הזוג מת, האם צורכי המשפחה או בן הזוג שנותר קטנו?

לדוגמא: כאשר יש ילדים בצבא, האם הם זקוקים לפחות ביקורים מאשר ילדים שנני הוריהם בחיים? ולא לה שיש ילדים ונכדים מחוץ לקבוץ, האם ההזדקקות של אלה שהתאלמנו, לפגוש את יקיריהם פחתה? ואם איך ילדים אלא משפחה, או חברים שבדרך כלל ביקרו אותם ביחד, האם דוקא אז יש להפחית את האפשרות למפגשים שאולי נעשו חשובים יותר. ומעבר לכל אלה - אולי לא כל אחד מביין ויודע זאת, אני לצערי יודעת היטב. לפעמים כאשר את(ה) לבד, לבד, יש רצון וצורה כה חזקים ומובנים לנסוע, לצאת, לברוח - גם אם איך לאן - הרי בסופו של דבר חוזרים אל המקום שאותו לא ניתן לשנות, אל הלבד, אל החלל שנפער, אל הגעגועים- אל המציאות.

הקבוץ הוא חברה זוגית הבנויה למשפחות. אדם שלא הורגל לחיות לבד, ופתאום נזרק לסיטואציה כל כך שונה, למצב של מצוקה המלווה בהרבה כאב, עצב, בדידות, חוסר בטחון וחולשה. זה מצב בו הכל מתמוטט. יש ללמוד לחיות אחרת ולבנות מחדש עולם אחר; יש לגייס כוחות להתמודדות כדי להמשיך לחיות חיים של כבוד ומשמעות, הפעם אינני רוצה לנגוע בנקודות נוספות כואבות בנושא האלמנות. איך ספק שהרגישות, הפגיעות, הפרופורציות בהתייחסות לדברים משתנים מאד, ובודאי שונים מאדס לאדס. בכל מקרה, איך שום צורך בעולם להוסיף פגיעות נוספות ומיותרות.

דרך העולם היא ש-50% מבינינו במוקדם או במאוחר ישארו לבד. אז בואו נסתכל על הנושא כבעיה כללית חברתית ואנושית של כולנו, והאמינו לי שאיך זו בעיה כלכלית.

ואם כבר וכאשר קורה למישהו אסון ממנו נובעים שינויים בתקציבים או בתחומים אחרים של החיים, אז אנא - הממונים על תחומים אלה - בכל לשון של בקשה, אמנם יש מחשבים, אך מאחוריהם נמצאים אנשים המפעילים אותם - אל תודיעו על השינוי דרך דף המחשב בתא הדואר, אלא אם איך בכס האומץ והאחריות לגשת אל האדם מוטב תשאירו את המצב כפי שהוא.

ואם כבר נגעת בנושא השכול, אז עוד מילר - אני כבר עברתי ועוברת את המסלול הזה, אך רבים רבים עוד צפויים ללכת בו, כאשר משהו מה במשפחה, ולאחר שנגמר פסטיבל הביקורים והדאגה הראשונית והאדם נשאר עם עצמו, טוב היה שמוסד מסויים אולי ר. חברים או חברה לכשתקום, לקבלו על עצמם לגשת ולו פעם אחת אל האיש (אם נחוץ יותר) ולהקשיב כי לעיתים דברים שלכאורה נראים קטנים ובלתי חשובים, יכולים לשנות את ההרגשה לטוב או לרע.

אני התיחסתי לנושא דרך תקציב הק"מ, ואיך ספק שלאנשים אחרים תחומים אחרים נראים לא פחות חשובים ואף יותר. אני משוכנעת שהדברים לא נעשים בזדון או מתוך אי איכפתיות, אלא מרוב מחשבה או חוסר רגישות מספקת.

בעבר אמר לי אחד המזכירים: "אם יתנו לך, יצטרכו לתת לאמנים (ות) מבוגרים שלא צריכים את הק"מ, ואז ילדיהם יקחו את הק"מ. זו נראית לי הנמקה בלתי רלוונטית, כי יש בודאי משפחות ששני בני הזוג חיים ואינם משתמשים בק"מ. וכל עוד לזוג מותר להעביר ק"מ לבנים איך שום סיבה שאותה הזכות לא העמוד לאלמנה. אם הדבר נראה לא נכון, יש לדון בו ולשנותו לגבי כולל.

ולחלק השני:

המלצות הקבה"א - מר שנכתב בעלון בעניין זה, היה הטעיית הציבור. בתקנון שיצא בשנת 1983 בנושא תקציבי היחידים כתוב בהטע העוסק באלמנים עם ילדים בוגרים, בסעיף רכב - כמו למשפחה, על אותו מסמך התומות המחלקה לכלכלה ומשק, מדור הצריכה, המדללה להכרה ומדור היחידים.

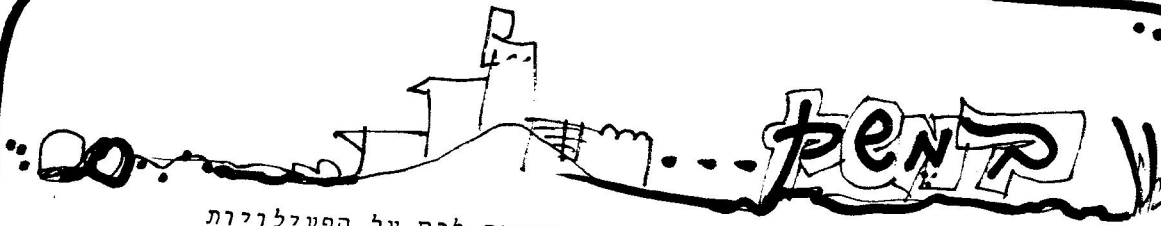
בתקנון שיצא במרץ 1986 באותו קטע, הוסמט משוב מר סעיף הרכב - איך שום התיחסות לנושא. לגמרי לא ברור מה הכוונה בהשמטה זו. על החוזר הזה חתום מדור הצריכה בלבד. מוזר שהמחלקות הנוספות שזה באמת ענינן אינן חתומות.

אני נפגשתי עם מדור היחידים ועם אנשים הנוגעים בדבר במחלקה לחברה, והם אמרו לי שלא ידוע להם שהוחלט על שינוי. ובכל מקרה הבטיחו לדון בנושא.

ומבחינת קיבוצנו - בדרך כלל לא מקובל לרדת מתקציבי הקבה"א, ואם כבר כן, אז האם דוקא זה הסעיף שיש להקציב לו פחות מההמלצות ובעיקר כאשר מדובר באנשים עליהם התיחסתי.

רשימתי זו מהווה ערעור נוסף על החלטת המזכירות ופניה לדון בנושא שנית.

נירה שואיר

הפעם נבקר יחדיו בענפי המשק השונים ונדווח לכם על הפעילויות השונות במשק...

* בפלחה:

השבחים מגיעים הפעם לעובדי הפלחה המסורים, מלוא ההערכה לחברים הצעירים אשר במשך כחודשיים יצאו לקציר "בשדות-זרים", וקצרו בנאמנות כ-6200 דונם של: חיטה, חמניות וכו'. (ובנוסף קצרו בבית כ-4200 דונם) והביאו להכנסה כספית נאה למשק בסך: 56,000 ש"ח. מהלך זה הינו דוגמא חיובית כיצד ניתן לנצל בצורה אופטימלית אמצעי ייצור שברשותנו. כעת נרתמים הפלחים להכנת השטחים לקראת זריעת-החורף.

* בשלחיק: החודש מסתיימת עונת-ההשקייה, שעברה ללא זעזועים וחריגות ממכסות המים המתוכננות והמוקצבות. בפתח: גלילת קורי הטפטוף, והוצאת קורי ההמטרה, בהמשך, קטיף הכותנה ואיסוף הבוטנים.

* בלול רבייה

אסוף הביצים בעיצומו. עברנו את נקודת-השיא, ומתחילה ירידה בכמויות הביצים... קצת מעבר למתוכנן...

* לול פיתום

שורק הלהקה בעיצומו, ההתרשמות שהמדגר הינו מוצלח, ואנו מצפים לכ-145 טון פטם. מצב המבנים גרוע ביותר, ולא נתחמק מקיום דיון רציני על בנייה הדרגתית של לולים חדשים.

מדגריה: עבודה רבה... כמעט בתפוקה מלאה, מעבר לרגיל, אולם זה בהחלט זמני, מאחר ובמרבית עונות השנה עובדת המדגריה במחצית התפוקה, וכידוע אנו פועלים באיזור בו נפח ההדגרה הקיים כפול ממכסת הביצים הנתונה. לאור זה, אנו מקיימים לאחרונה דיונים על עתידה של המדגריה בקיבוץ.

* רפת

בניית הסככה החדשה בעיצומה, הדבר כמובן, קשור בהרחבה קטנה במכוון-החליבה, ותוספת במערך המזון. כמו כן, התחלנו בהגדלת העדר תוך ניצול מצב השוק המאפשר מכירת פרות שוליות במחיר סביר וקניית עגלות חדשות. גם לצוות הרפתנים מגיעה מילת הערכה על החלטתם לגדל את העגלים עד גיל "גמולים" (67 יום) ואז למוכרם, וכך, ללא השקעה נוספת מתפתח מקור הכנסה נוסף מהרפת.

רבת עשיה...

מתכת *

ישנה ירידה קלה בהזמנות, ובעיקר מחו"ל, ומשום כך, ומתוך רצון להרחיב את השווקים ומיגוון המוצרים, יוצאים החודש חיים י., ודודקה לאירופה לפגישות עם לקוחות ישנים וחדשים, בתקווה להגברת קצת ההזמנות.

קרמיקה *

ההזמנות בשפע... אולם כח הייצור מוגבל, והמכירות בהתאם, מעט וחבל!! במחלקה הארכיטקטונית מסיימים הכנת קיר לבית הכנסת בר"ג ובפתח הזמנה נוספת. גם במחלקה זו קצב ההזמנות איטי, ועלינו לעשות מאמץ שיווקי פרסומי להגדלת ההזמנות.

תעשייה חדשה:

לאחרונה נבדקת באינטנסיביות הצעה רצינית להקמת מפעל בתחום הביוכימיה "ליצור חומרי גלם לתרופות-מהחל". לצורך בחינת ההיבטים האקולוגיים והטכנולוגיים בטרם קבלת החלטות מהיכות, יצאו בזמנים הקרובים אברהם ס. ושלומי לראות את המפעל המוצע בעבודתו, בארגנטינה. באם תהיינה התפתחויות חיוביות נדוור על כך להכריז.

מהמכבסה מוטריים:

תאי הכביסה יסגרו מיום רביעי ב-0700 בבוקר עד יום שישי ב-0700, על מנת לאפשר לכובסות לעקוב אחר הכביסה במשך שבוע עבודה. כרגע אין מי שמטפל בכתמים אז בינתיים נא לא להביא בגדים לטיפולים.

תודה
צוות העובדות.

זה בואב!

הרבה מדובר ונכתב בזמן האחרון, אחר פרסום מספרים מדהימים על עזיבת בנים - בנות את ארץ מולדתם שאנו, הוריהם, כל כך השתוקקנו לבוא אליה ולבנות פה בסיס לאלה שעוד יבואו ולאלה שיולדו פה.

אנני בא להתרוכח על התופעה וסיבותיה ועל אי ההצלחה למנוע אותה - קיבוצנו עומד במקום נכבד ביותר בתנועה עם 38 בנים אשר שוהים בחו"ל. תופעה חמורה, אבל פי כמה גרוע שמוסדותינו ובראשם המזכירות, מעולם לא התעוררו, טיפלו בבעיה או יזמו דיון בפורום איזה שהוא.

נכון שהכאב על עזיבת בן לחו"ל הוא בעיקר של המשפחות שנפגעות מכך. אנו אחת המשפחות הפגועות. במשך 12 שנה לא קרה שאיזה מזכיר קיבוץ יבוא אלינו לשאול על הבן, לשוחח איתנו על הרגשתנו. מצד שני יש אולי בנים, הזקוקים לעזרה, עצה או סעד. יש בטח גם כאלה, שמתביישים לקבל עזרה ועצה לא נעים להם או לא רוצים את זה. יש רבים שאי אפשר יהיה להזיז ממקומם הנוכחי ולהחזיר אותם. אני יודע על בנים, שכבר לא מעוניינים בקשר עם הקיבוץ וגם העלוך לא אומר להם היום משהו. כי הקיבוץ ניתק את הקשר. לא כל הבנים יכולים לבוא לבקר את משפחתם פה, ולא כל ההורים יכולים לנסוע לביקור אצלם!

מה עושה הקיבוץ בנון? שום דבר! יש בחו"ל שליחים, שבמידה מועטת מצליחים להחזיר מישהו. למה לא נשלח אנו חבר מרכזי שכישרונו בשכנוע. ינתן לו כרטיס טיסה פתוח והוא יבקר אצל בנינו המפוזרים בתפוצות. הוא ישמע מהם והם ישמעו ממנו, מה אנו יכולים להציע להם. ישתכנעו - תהיינה תוצאות. והיה ולא - לכל הפחות נוצר קשר מחודש עם הקיבוץ. להחזיר שתי משפחות, שווה היום יותר מאשר כל הנסיונות של קליטה שאנו עושים עם מעט הצלחות - וההוצאות הכספיות תוחזרנה.

אורי נאור

5.9.86. 25

כמה פשטות... גזית הבנים

לאחרונה התארגן צוות בית-הבנים וקבע נוהלים ודרכים לתיפקודו היעיל של אולם המופעים, על זה... ועוד נרצה ליידיע את החברים.

א. רפרטואר/תוכנית:

העברת אחריות ההפעלה התרבותית של האולם למועצה האזורית "יואב", מוכיח את עצמו, הן מבחינת הרפרטואר, וכך, מהצד הכספי הבא לממן את הפעלתו של האולם לנוחיותם ולרווחתם של תושבי האיזור. כמו כן, לאחר טיפול ממושך הצלחנו ליצור קשר עם "אומנות לעם", מהלך המבטיח לנו רפרטואר עשיר ומגוון, ובמחירים "עממיים". וכאן המקום להביע מילת-הערכה לזליג הלבני, על טיפולו בנושא.

ב. השתתפות ילדים:

השתתפותם באירועים השונים רק ע"פ המלצת וועדת-חינוך.

ג. כרטיסים:

הזמנת כרטיסים: באחריות חנה ארגוב המזמינה כרטיסים רק לחברי הקיבוץ, אורחים ומעוניינים להזמין כרטיסים דרך המזכירות הטכנית, והזמנתם תועבר למועצה האזורית "יואב".
אין כניסה חופשית לאירועי "בית הבנים", החברים והזוכים לרצטיגוד בכרטיסים אם בתשלום או ע"י ה. תרבות, וברחאם למידע פוזיטור.
אנו נחייב חברים בהקצבת האוסף נאפר "התפלור" לטיפוסם ללא-כרטיס.

ד. התנהגות באולם:

זכינו לאחרונה לתגובות בלתי-נעימות על אופן התנהגותם של חברי הקיבוץ בעת המופע. על כן, אנו מזכירים את כללי ההתנהגות עליהם הסכמנו: אין עישון, אין אכילה, לא רוצים יחפנים, ומעוניינים בלבוש הולם

ה. מיזוג האולם:

החשמלאים עושים כל מאמץ, לאתר את מקור התקלה, בצינוך ומיזוג האולם, אנו מודעים זה זמן רב לנושא, אך עדיין לא הצלחנו לאתר את מקור התקלה.

ו. מים קרים:

לאחר שיושלמו סידורי החשמל והמים הנדרשים, נציב מתקן למים קרים לנוחיות הציבור.

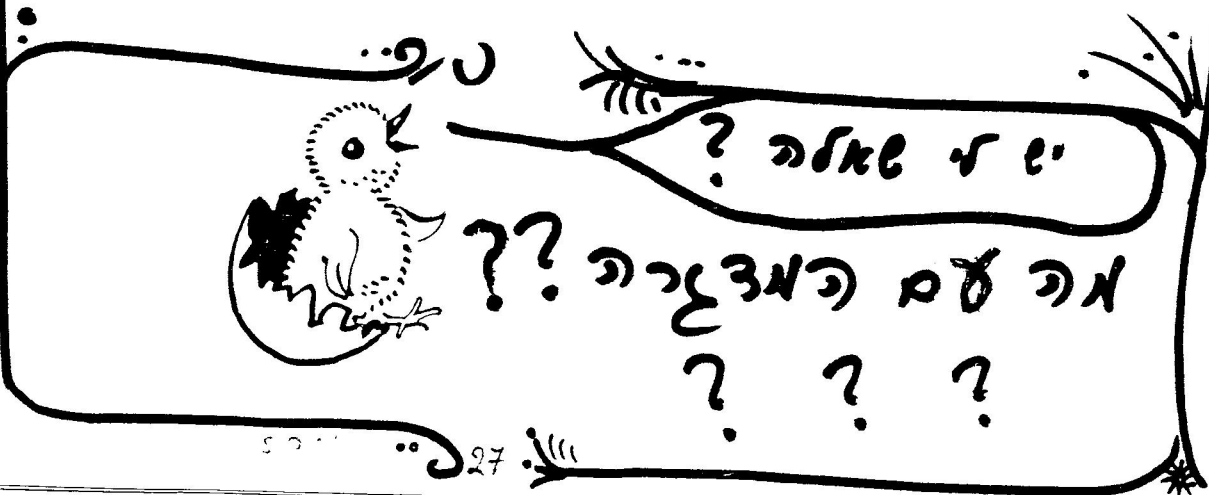
ז. מזנון:

אנו מחפשים ובודקים הצעות להפעלת המזנון. הדבר מחייב צוות אמין ויציב, זהו התנאי ההכרחי להפעלתו, נקווה כי בהקדם ימצאו המתנדבים, והשיטה המתאימה, ובכך, נקל על הצופים הבאים ממרחק וכה מצפים להפעלת המזנון.

ח. צוות בית הבנים:

הצוות התארגן במתכונת הבאה:

- רבקה ברק - ריכוז הפעילויות ב"בית הבנים", אחריות לתחזוקה, נקייון אירוח, וקביעת לו"ז לפעילות מקומית באולם, במועדון ובחדרי העיון.
 - שלומי שקד - קשרי-חוץ, וקביעת לו"ז לאירועים ומופעים.
 - צוות הנודי - איך ספק שמגיעה להם מילה-טובה עם הרבה הערכה למבצע הנקייון שנעשה, ולקבלת האחריות לגינון, השקייה, ואחזקת המדשאות סביב בית-הבנים.
 - תחזוקה: נחקה ממשיך במסירות ונאמנות, ומסייע רבות. גם קוטי.
 - חשמל: האחריות על הגברה, תאורה, ו...מיזוג האולם על שורי ואמנון.
 - אירוח: עבודה הנעשית במסירות רבה ע"י רבקה, גראסיאלה, ושלומית.
 - כרטיסים: הפעלת הקופה ע"י מריס ק., חיה ר., הזמנת כרטיסים: חנה ארגוב.
 - סדרנים: האחראים על צוות הסדרנים הם: צבילי ואיתן, בכוונתנו לתגבר את הצוות, ואנו מחפשים מתנדבים נוספים.
- ולבסוף נקווה שעם קבלת הרפרטואר מ"אומנות-לעם" מובטחת לנו עונה מהנה ומעניינת. לנו ולתושבי האיזור.
- צוות בית הבנים.

יבזרכו

אסף, רביד ודדו (אלעד)
עם הצטרפם לכל העושים
את מלאכתם נאמנה - במסגרת
ההדרכה בשוהצ.

ויבזרכו

ליאור, עידד, תני, יוסי ורון - שעשו
מלאכה זו על הצד הטוב ביותר!
חזקו ונאמצו!

למעוניינים - נעים לה
בהבא שנה אני צומדים את הפני
מבני הציגו כלים...
היום בהדרכה תענית בולטו של כל אל כנסים
הייבון. שתי סגן צילומים של...
מספר שנים. איש מעניין...
עשה את ית... אתו צד האצל...
ייעצו צילום.
גורג אשר אלה ציגים ואנלר חסוה בה...
למעניינים...
בצונות אפוי סלאו של כל אחת.
ובת מקים, מנהל צילום חמש...
ישראל, ופנות אליו בהדרכה.

פינת המודעה

הקלסנה

יש כבר 300 ילדים
בסניף המצוי.

אפשר לשלוח
לחברים
ה"הסניף"

או (נוסף) פינק מבקש לחסור שהוא
כבר לא אחראי על המועדון.
בפניות, נא לא לפנות אליו!
תודה!

טרי טרי....

לכל התמולה הענפה ולהניה

ליונה, לאריק ותלמה (שהצטרפו)

אתה מאמצים לאגודת הסבים!

ולהורים אבנות וקובי

חדל טוב

עם הולדת

בת

כמה פיתגורגול

אז זהו - גמרנו עוד קיץ (כמעט), עוד חופש (עד ראש השנה) ועם שנת הלימודים מתחיל להגיע סתיו, הטמפרטורות והרומנטיקה שלנו.

כדי שלא יהיה קר מדי נכנסנו להעמסת עופות, והפעם בכלובי ברזל נוחים במיוחד - ממש תענוג להעמיס. במקביל נראה שמערך קטיף הכותנה מתכווץ לאות הזינוק - עם הרבה תקוות ומעט שטחים.

ילדי כפר-מנחם פתחו השבוע את שנת הלימודים ללא מחנך ל"ירדן" במוסד, ולחברת הילדים הצטרפה הדס כמחנכת לקבוצת "חצב". דרך אגב - ה"חצבים" ישנים מזה שבועיים בבית, ובנגבה הסמוכה עברו כל הילדים - עד כתיב א' - ללינה משפחתית - גם כן השבוע. בסיום החופש עוד הספיקו שחיינינו הצעירים לזכות במקום ראשון בתחרות שחיה.

חדשות נוספות בחינוך: אמנון זלינגר - האיש הבודד לו. חינוך - קיבל סופית את ריכוז הועדה ולא נותר לנו אלא לאחל לו הצלחה מלאה. מתחנכים נוספים ששבים לספסל הלימודים - עוזי כנעני, תמי אדלר, צביה רייטר ולורה שיצאה לאולפן - כלם החלו ללמוד "כמו ילדים טובים" - בהצלחה.

גבעת הילדים משנה צורה וצבע ומתארגנת מחדש בחסות אדריאן שלקח על עצמו מבצע שיפוץ מתקני המשחק - יישר כח!

למי שחשב שבאמת נגמר החופש - טעותו חמורה - רוב אוכלוסית המקום עסוקה מדי יום בצבירת נופשים - פעולה קשה ורבת מאמץ - לבנו אתכם צוברי הנופש.

שלמה ויולה גסטרווינד "חורשים" את אירופה ועמוס ורוזי אורזים לקראת סתיו אמריקאי עמוס לעיפה מחוף לחוף. סיני גם היא בכותרת - עוד לא הספיק לחזור טיול סיני של חוג ידיעת הארץ הצעיר וכבר ירדה נגלת צלילה נוספת בראשותם של איצ'לה ואיתן לדהב ובאופן אישי אני מוכן לגלות לכם שזו שלושה לא רגילה. את סיסמת הצולל נפק לנו דני שביל!

"אוי לי מיוצרי, ואבוי לי ממצרי"

פירושים - למי שצריך - במקור.

גרעינים - "כפרי" נחתו עלינו במלוא עוזם - שבע בנות הגרעין כבר ממש בבית, ולאחרונה הצטרף אליהם אלי - מסיבות רפואיות. לכלם ולדפנה אורן - של"ת ארוך ארוך ומהנה. גרעין נוסף בפתח - עשרה בני גרעין השוה"צ לרבדים יתחילו לעבוד אצלנו מדי בוקר החל בשבוע הבא, ובתום יום העבודה ישובו לרבדים. יקשר ויתאם בין כלם - שלמלה ברוידא - וגם להם הצלחה.

רשימת ההריונות שהוגשה לקוראי מדור זה לפני כשלושה חדשים ועוררה הדים רבים הופכת - באופן מפתיע ובאיטיות מדהימה לצאצאים או בעיקר צאצניות ממין נקבה - מזל טוב גדול וחם לעדנה ובוועז להולדת לי, לאמנדה ועוזי להולדת שיר ולאבנת וקובי להולדת הבת שבקושי נכנסה לגיליון זה. כמוכן גם לכל המשתחות הסניפים וכד' - כך ירבו.

ים חדשות במרפאה - דינה - אחות שכירה שהצטרפה לצוות ולמרות
לבוץ זה לא בדיוק דבר חדש בשבילה - בהצלחה!

יד מזל - לדיירי שיכון י"ב שזוכים בימים אלו להכנס לבתיהם
מרהיבים - הנאה שלמה (זה בהחלט מגיע למי שמצליח לעבור דירה).

מבזק סיום - ערב ארגנטינאי עבר בשלום בפורום אינטימי עם שירה
של אדריאן ואוכל "אמיתי" - תודה למארגנים.
המיזוג בבית הבנים הפסיק לעבוד - פרטים אצל שלומי, יוסף פינק
הפסיק להפעיל את המועדון - נא לעזוב אותו בשקט, במועדון צעירים
עדיין לא זז דבר ועל הגבעות תוקעים לנו כל יומיים עמוד חשמל מפלצתי
חדש.

זהו כמעט הכל בינתיים - הפעם ללא הרבה גילגולים ומכאן לפינותי.

גלגול עיניים

"יברך אותך אלוהים, מר רוזוטר" מאת קורט וונגוט - ספר קליל, סטירי
ומרענן על מליונר אמריקאי מטורף - ראי מעניין לאמריקה העשירה
והעניה, נטולת הערכים והמגוחכת, מהסופר שנתן לנו את "עריסת התול"
ו-"בית מטבחים מס' 5". מומלץ לשעות חמות במיוחד.

כאסח מתגלגל

מוגש לכם הפעם מכתב ממוחשב - קריאה מהנה

שלום א.ד. גזבר יקר!
הנדון: התעללות חסרת רסן בתרבות המקומית

לפני חודשיים בצע הגזבר המקומי חתימה על חוזה עם חברת
טבט להשכרה וצפיה בקלטות וידיאו.
במשך כחודש פעל ההסדר שבמסגרתו הזמינה רכזת ו.תרבות,
הביא הגזבר, והציבור צפה.
לפתע וכלא התראה מוקדמת החליט צד ב' בהסדר
(כהלן: הגזבר) על דעת עצמו תוך שיקולים אומנותיים
ובמסגרת סידרת החלטות נוספות (ראה: מתכת, קרמיקה) להפסיק
את הצפיה בסרטים.

- השאלות שמעכה האירוע שהוצג לעיך:
- * מדוע לא צפינו בסירטי וידיאו בשבועיים שחלפו?
 - * האם נצפה בעתיד בסרטים מסוג זה?
 - * מי יסביר לצופים בבית (חברי הקיבוץ) את הסיבה לתקעה זו?
 - * מדוע מחליט הגזבר על דעת עצמו?
 - * מדוע מצפה הגזבר כשת"פ בתחומים נוספים?
 - * היכן קרה האירוע? (אולי בקיבוץ) (לא יכול להיות)

בברכה מ.ז.

העתקים: * משהו כפרי"
* מזכיר ומרכז המשק
* רכזת ו.תרבות

"משקי פנכום"

להלן פירוט סעיפי ההוצאה העיקריים
 המדווכזים בדף התזרימי תחת הכותרת
 משקי הדרום בחודשים - אוקטובר 85
 עד יוני 86

21.07.86
 סוג מסמך: שקב

משקי הדרום בע"מ

דו"ח נזמינכי הסכומים ביחידות שלמות

דו"ח ריכוז קניות לחודשים 10.85 - 6.86
 דו"ח לקוחות עם פרוט למחלקות (99 - 1)

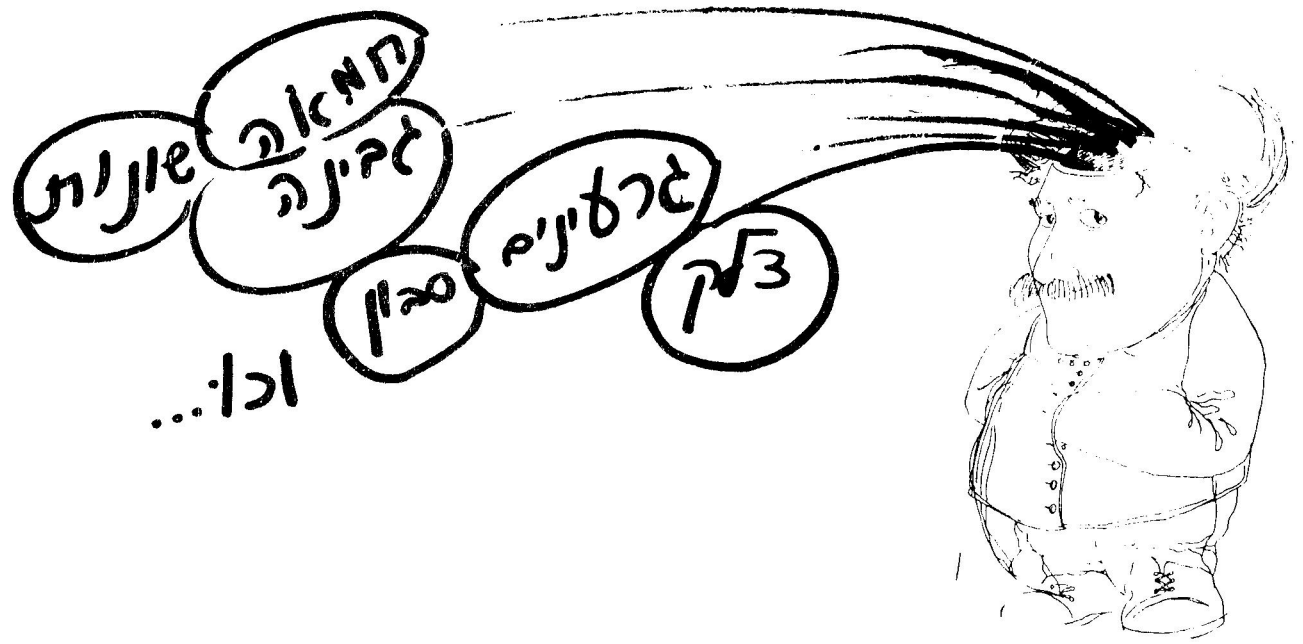
10.85 11.85 12.85 1.86 2.86 3.86 4.86 5.86 6.86 סה"כ

5131 כפר מנחם

1 אספקה לרואלי חייח 45276 71897 74978 96708 121175 10517 87177 127517 81200 700 171

762,174	81279	127317	78833	88973	121133	78802	78772	77772	77772		
464,450	37803	54793	62302	52215	45444	61842	44100	52038	53913	אספקה	2
184,925	14156	10468	15263	12930	14608	29288	1103-	68119	21187	זרעים	3
68,414	16769	0	2185	0	1281	1084-	0	11990	37274	זבלים	4
13,566	600	1073	1039	2112	397	3168	1941	1494	1742	מכניות	5
233,232	495	31890	17724	22692	25558	21539	15723	41798	55814	דלק	6
337,463	45661	44910	29257	43808	34439	29056	28057	44734	36541	שונות	7
23,318	3273	262	272	546	6534	0	0	0	12431	חקלאות	8
139,538	115	0	43565	0	0	60172	0	0	34686	אפרוחים	9
74,507	8886	8907	6701	6899	4480	10774	6852	8870	12138	אספקה	10
202,333	21291	27963	26317	18313	23946	26392	20838	17687	19588	מ"מ	49
<hr/>											
2,522,922	231348	307783	298259	228059	277820	337455	193386	318223	330590	סה"כ לנקוח:	

2,522,922	307,783	228,059	337,455	318,223	5131-5131
231,348	298,259	277,820	193,386	330,590	

שבת שלום